

L'ADÉU DELS SOCIALISTES A LA CAPITAL DE L'ESTAT

El Madrid que deixa Barranco

Madrid començarà l'estiu amb un nou alcalde, el centrista Rodríguez Sahagún. Amb l'eixida de Juan Barranco, els socialistes deixaran el poder d'una ciutat on han sabut potenciar la cultura, però on no han estat capaços de resoldre els problemes del trànsit ni de l'especulació urbana.

J. Hernández

A partir del 29 de juny, dia que es debatrà la moció de censura contra el socialista Juan Barranco, Madrid estrenarà el tercer alcalde des de la recuperació de les llibertats polítiques. Per primera vegada des de les primeres eleccions en 1979, l'alcalde no eixirà directament de les urnes, sinó de l'aliança dels dos grans partits de la dreta: PP i CDS.

La moció de censura de la dreta, reforçada pel suport d'un regidor que va voler ser alcalde comunista i que va acabar en la dreta, Ramón Tamames, ha obert un debat entre els ciutadans madrilenys a favor i en contra de Juan Barranco, debat on són presents els èxits i els grans fracassos de l'administració municipal socialista al llarg de deu anys.

La capital d'Espanya és un caos des de l'impuls desenrotllista dels anys seixanta.

En els darrers anys, a més, ha crescut espectacularment el seu parc automobilístic, ha continuat l'arribada de nous ciutadans procedents de la perifèria o del camp i ha augmentat la dinàmica econòmica de la capital. Com a conseqüència de tot això, Madrid es troba al caire del col·lapse, amb embussos de rècord europeu, i serveis deficients.

Quan el primer govern municipal arribà al palau de la Casa de la Villa, amb el suport del PCE, el seu primer objectiu va ser frenar l'especulació urbanística, facilitar la millora dels transports urbans i dels serveis i recuperar per a la capital una dinàmica cultural perduda durant els llargs anys de la dic-

Juan Barranco, amb els dies comptats.

tadura. Només en el tercer d'aquests capítols ha estat espectacular el canvi i seria injust no assenyalar que aquest canvi fou impulsat per Tierno Galván.

Fou també Tierno qui dissenyà el canvi profund en els transports urbans, amb l'obertura de noves línies de metro, la modernització dels vagons, la substitució dels autobusos per uns altres de més grans i més còmodes, i la presa de decisions per a alleujar els problemes del trànsit.

De tota manera, la política municipal ha fracassat completament en el seu intent de frenar l'especulació immobiliària. El terreny urbà a Madrid ha augmentat de preu moltíssim més de pressa que on més creix a Europa, i és difícil que una família mitjana-alta

puga accedir a una vivenda digna en el centre urbà de la capital.

De tota manera, tampoc és totalment imputable a l'equip municipal aquest fracàs. Durant la primera part del mandat de Tierno Galván, les mesures antiespeculatives produïren un xoc amb les companyies constructores a les quals es van denegar moltes llicències d'obres de dubtosa utilitat social. Fins aquell moment, aquestes companyies tenien bones relacions amb l'ajuntament a través de la figura de l'anterior alcalde, José Luis Álvarez, que després seria ministre amb la UCD i avui dirigent del Partido Popular.

Però va ser aleshores quan canvià l'orientació del govern central per a frenar el creixement de l'atur, política avalada més tard pels socialistes que van arribar al govern. Només la reactivació de la construcció, s'afirmava des del govern central, podria fer de loco-

motora de la reactivació econòmica i de caixa de reclutament per als desocupats sense qualificació. Aquesta política, que s'ha revelat correcta des del punt de vista de l'objectiu de frenar l'atur, ha tingut com a efecte secundari el trencament dels frens municipals i el creixement de l'especulació immobiliària fins a límits intolerables.

A la vegada, la necessitat d'obtenir recursos atípics de les malmeses arques municipals, ha portat Juan Barranco a fer possible el negoci amb determinats terrenys municipals, i ha multiplicat el preu de zones pròximes. Un pla conjunt amb la Comunitat de Madrid per a cedir sòl públic i construir vivendes barates i frenar així l'especulació, ha quedat en res amb la moció de censura.